

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2005 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Turliniński

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Woroniecka

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2005 r., w Warszawie

sprawy z powództwa Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeciwko „Komputery” Spółce z o.o. w Katowicach (poprzednia nazwa Monell Komputer Systems”

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

- I. Uznaje za niedozwolone i zakazuje „Komputery” Spółce z o.o. w Katowicach stosowania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego o nazwie „Otwarcie zlecenia gwarancyjnego” o treści: „Odbiór towaru tylko po zwrocie zgłoszenia - Serwis nie wydaje duplikatów. Nieodebranie sprzętu w terminie jest wolą wyzbycia się własności, co skutkuje uznaniem sprzętu za porzucony - art. 180 kc w związku z art. 60 kc”,
- II. Zasądza od Spółki z o.o. „Komputery” w Katowicach na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zastępstwa procesowego,
- III. Wpis tymczasowy od pozwu w kwocie 500 zł od którego powód był zwolniony uznaje za ostateczny i nakazuje pobrać go od Spółki z o.o. „Komputery” w Katowicach na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie,
- IV. Zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt Spółki z o.o. „Komputery” z siedzibą w Katowicach.

SSO Andrzej Turliniński

Uzasadnienie

Pozwem z dnia 9.08.2004 r. powód - Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów domagał się uznania za niedozwolone w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego: „Otwarcie zlecenia gwarancyjnego” stosowanego przez pozwanego - Monell Komputer Systems” Spółkę z o.o. w Katowicach o treści: „Odbiór towaru tylko po zwrocie zgłoszenia. Serwis nie wydaje duplikatów. Nieodebranie sprzętu w terminie jest wolą wyzbycia się własności, co skutkuje uznaniem sprzętu za porzucony - art. 180 kc w związku z art. 60 kc”.

W ocenie Prezesa UOKiK objęty pozwem zapis wzorca jest klauzulą abuzywną w rozumieniu art. 385 § 1 kc oraz art. 385 pkt 2 kc.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Jego zdaniem zakwestionowane postanowienie nie ogranicza w żaden sposób praw konsumenta, gdyż w praktyce nie jest stosowane. Przyczyną jego wprowadzenia była konieczność zdyscyplinowania klientów do odbioru w terminie oddanego do naprawy sprzętu komputerowego, za okazaniem pokwitowania przyjęcia go do naprawy. Ponadto na rozprawie pozwany złożył dokument „warunki gwarancji serwisu” dla wykazania, że od sierpnia 2004 r. nie stosuje już objętej sporem klauzuli. Wykazał też, że zmienił nazwę na „Komputery” Spółka z o.o. w Katowicach. Sąd Okręgowy w Warszawie Sad Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył co następuje.

W świetle treści art. 479 kpc powód w chwili wniesienia pozwu do Sądu miał legitymację do tej czynności procesowej. Przepis ten bowiem stanowi, że z żądaniem uznania postanowienia wzorca umownego za niedozwolone można wystąpić również wtedy, gdy pozwany zaniechał jego stosowania, pod warunkiem, że od tego zaniechania nie minęło sześć miesięcy. Sytuacja taka wystąpiła rozpoznawanej sprawie, gdyż pozwany wykazywał fakt zaniechania stosowania stosownego postanowienia od sierpnia 2004 r., a pozew wniesiony został [9.08.2004 r.

Przechodząc do oceny zakwestionowanego zapisu „Otwarcia zlecenia gwarancyjnego” należy wskazać, że żądanie przez właściciela wydania z naprawy sprzętu, mimo nieprzedstawienia dowodu przekazania sprzętu do naprawy w 'żadnym razie nie może być traktowana jako oświadczenia woli z art. 60 kc o wyzbyciu się (porzuceniu) rzeczy. Podobnie nieodebranie sprzętu w terminie nie oze być poczytane za jego porzucenie. Nie sposób zgodzić się ze skonkretyzowanym we wzorcu rozumowaniem pozwanego, według którego nieprzedstawienie dokumentu wydania rzeczy do naprawy, jak też nieodebrania jej w terminie świadczyć ma o zamiarze porzucenia sprzętu, często o znacznej wartości. Przypomnieć należy, iż zamiar porzucenia obok wyzbycia się posiadania rzeczy jest przesłanką uznania jej za porzuconą (art. 180 kc).

Z kolei niestosowanie w praktyce klauzuli abuzywnej nie ma związku z istotą sporu, gdyż o jej bycie przesądza samo umieszczenie jej w ofercie dla konsumentów - tj. we wzorcu umowy.

Jak słusznie zauważono w pozwie, analizowane postanowienie jest też sprzeczne z nadal obowiązującym art. 4 ust. 2 dekretu Rady Państwa z 18 września 1954 r. o likwidacji nie podjętych depozytów i nieodebranych rzeczy, zgodnie z którym termin do podjęcia przedmiotów oddanych na podstawie umowy o dzieło instytucji, zajmującej się zawodowo świadczeniem usług wynosi 6 miesięcy od doręczenia osobie uprawnionej wezwania do odbioru. W przypadku niemożności doręczenia wezwania termin ten wynosi dwa lata od dnia zwrotu wezwania bądź stwierdzenia niemożności doręczenia.

Reasumując wskazać należy, że sporne postanowienie jest klauzulą abu-zywną określoną w art. 385³ pkt 2 kc, ponieważ prowadzi do wyłączenia odpowiedzialności kontraktowej pozwanego za powierzony mu do naprawy sprzęt komputerowy oraz uwalnia go z obowiązku zwrotu rzeczy właścicielowi po wykonaniu umowy. Co więcej postanowienie to narusza bezwzględnie obowiązujący przepis art. 4 ust. 2 cyt. pow. dekretu przez co jest nielegalne i nieważne z mocy art. 58 § 1 kc.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania postanowił stosownie do wyniku sporu, na podstawie art. 98 i 99 kpc w pkt II wyroku.

W pkt III wyroku nakazał pobranie wpisu ostatecznego od pozwu, od którego powód był zwolniony, od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanego zarządzono na podstawie art. 479⁴⁴ § 1 kpc i art. 11 ust. 1 uoks.